

„mgy”-kurzus a Debreceni Lovasakadémián

December második hétvégéjén a Debreceni Lovasakadémia örömmel adott helyet Mészáros Gyula Lóközpontú Ló és Lovas Kiképző Iskolája újabb rendezvényének.

A keleti országrészben még nem mutatta be Mészáros Gyula azt a módszert, módszerét, amellyel a ló és lovasa kapcsolatát építi fel. A többiek által ismert, kedvelt és alkalmazott képzési gyakorlatokat két napon keresztül láthatták, a lovaikkal gyakorolhatták a kurzus résztvevői. A szakszerű, profin felépített oktatáson sok fiatal, köztük a Debreceni Egyetem Ménesgazda szakos hallgatói is részt vettek. A kurzus időpontjának egyeztetésekor arra kértük Mészáros Gyulát, hogy szombaton este tartson egy bemutatót a nagyközönség számára is. Nos, a szépszájú nézősereg egy másfél órás varázslatba csöppent bele. Lenyűgözött minket az a harmónia, nyugalom, ló és lovasa közötti bizalmi kapcsolat, amelyet az általa képviselt kiképzési módszer alkalmazásával elért. Sajnos a mai rohanó, személytelen világunkban hajlamosak vagyunk megfeledkezni arról, hogy „A Lovak Többet Érdemelnek”. Ha elgondolkodnánk azon, hogy hogyan tudnánk a látott módszereket, gondolatokat átültetni, alkalmazni a mindennapjainkban, akkor sok ló jobban érezné magát. Jobban, megbízhatóbban teljesítenének társaink a lovasiskolákban a hobbyban vagy a lovassportok különböző szakágaiban. Remélhetőleg sok gondolat talált termékeny talajra a résztvevők fejében. Természetesen sok munka és gyakorlás szükséges ahhoz, hogy valaki megfelelően tudja alkalmazni a látott módszereket a saját lovaival való munkában. Az, hogy ez megvalósítható legyen, ezért február végére újabb lehetőséget szeretnénk adni az érdeklődőknek, hogy a Mészáros Gyula által vezetett kurzuson Debrecenben tanulhassanak.

Szladek Róbert
létesítmény ig., edző

ÉLMÉNYBESZÁMOLO

„Tegnap este, amikor hazaértünk, percekig csak néztem, ahogy egymásra találunk a lovaikkal...Álltam az udvaron a sötétben és csak hagytam, hogy elragadjon az a szeretet, ami köztük árad... Kicsordult a könnyem...Nem először a hétvégén... Egyikőjünkkel túl voltunk egy 2 napos „mgy” kurzuson a Debreceni Lovasakadémián. Az első „mgy” kurzuson a keleti régióban. Eredeti terveink szerint, mind a két lovam részt vett volna, de az első nap délelőttjén Sáríkámmal erőszakmentes hozzáállással, de még Gyula által közvetített tudás nélkül és, így csak keveset tudva még lóul, 4 óra próbálkozással sem sikerült elérnünk,

hogy ő inkább fent akarjon maradni a lószállítón, mint lent a földön. Így aznap a szívem egy darabja otthon maradt...

Kicsit megkésve érkezünk a Kartács utcai lovardába, ahol a kurzus résztvevői ebéd helyett már Gyula és egy másik résztvevő kocsjába zsúfolódva indulni készültek hozzám, Sáríka szívügyének megoldására... Én kértem, hogy inkább folytassuk a tanulást. A fedeles lovarda megtelt szeretettel és étellel, néha könnyekkel, gyakran nevetéssel, sokszor megértéssel és mindig nyugalommal. Erre a hétvégére a lovarda épülete a hátsó rövidfalnál lapuló szalmabáláival, nagy magas fehér falaival és üvegezett tetejével, útkeresztződésé vált. Láthattunk és érezhattunk. Tanulhattunk és most választhatunk...

Szombat este megérkezett Commander, hogy az ő segítségével még több ember megérezhesse és megláthassa, hogy lehet szeretettel lovalogni, hogy lehet pusztán kérni és aztán kapni. Hogyan lehet ember és ló közt láthatatlan kapocs az érzés, kommunikációs eszköz a gondolat...Eljött, hogy elmondja másképp is lehet...

A kis lovardai lelátó megtelt laikusokkal, szkeptikusokkal, Gyulát gyakran követő lovasokkal, kíváncsiskodókkal, tanulni vágyókkal...És amikor vége lett a bemutatónak, valahogy senki nem kívánt elmenni. Bár nagyon fáradtak voltunk, egy maroknyian mégis maradtunk a lovasakadémia klubszobájában kérdezni és válaszokat kapni... Másnap, reggeli helyett Gyula „terítékre rakta” Sáríka ügyét... A lovaskám röpke 1 óra után, minden felszerelés nélkül, szabadon elengedve többször is úgy döntött, hogy számára a lószállító a világon a legkellembesebb hely. No comment...

A vasárnapi kurzust már a Nap is végignézte, aminek nagyon örülünk. Elnézve a kis csapatot, kezdtek kisimulni az arcok, lovak pedig megbízni és átengedni...

Ebédészünetben kint a napsütéses friss levegőn Gyula mindenkire odafigyelve, nehogy nagyon lemaradjon valaki is, egy komoly múlttal rendelkező arabbal foglalkozott, amiből nagyon sokat tanultam...Elsősorban azt, hogy az emberek többsége nem érdemi meg a felkínált bizalmat...a lovak viszont nagyon is, és amennyi bizalmat adok én nekik, annyit kapok tőlük. Ezt viszont a cselekedeteimen keresztül közvetítem a lónak. És mivel ő a tükrünk, azt láthatjuk benne, akik vagyunk! Ha nem tetszik, akkor változtatni kell viselkedésünkön, ha szebb képet akarunk látni! Nem jó tükrökép esetén nincs elég bizalom sem. Bizalom nélkül nincs kapcsolat. Kevés bizalom kis kapcsolat.

Milyen, ha szeretek valakit, de nem bízhatok benne? Fájó! És milyen a szeretet, ha nem bíznak bennem? Jó-e nekem, ha szeretnek, de nem bíznak meg bennem? Várhatok az ilyen kapocstól valamit? Építhetek erre? Szerintem nem! Érdemes-e másképp szeretni, mint önzetlenül? Megtudni mi a szeretett lénynek a legjobb, és úgy bánni vele? Megtanulni a nyelvét, hogy értem őt és ő értsen engem, hogy el tudja mondani nekem, mit szeretne és mit nem...és ne csak kézzel- lábbal tudjam neki elmagyarázni mit akarok... Hát nem ez a könnyebb út? Ez az egyetlen út, ami nem tartogat zsákbamacskát, ami egyenes és helyes! Aki ennek ellenáll, az sosem fog igazán szeretni! A kis arab az égbe kiáltotta a tanulságot: A lovad minden erejével meg akar érteni téged, beszélg hozzá érthetően! A kurzus véget ért, de valami elkezdődött... A helyes út ez, aki akar, csatlakozhat!

Patócs Henrietta
főszerző

BÖLCSESSÉG, INTELLIGENS MEGOLDÁSOK

Többször kinyilvánítottuk, hogy a Debreceni Egyetem Állattenyésztési Tanszéke elkötelezett a lótenyésztés oktatása a felsőfokú lovas szakember képzése iránt. A szakmában az is ismert, hogy a „debreceni agrárosok” jó gyakorlati képzést kapnak valamennyi szakterületen. E kettősség hatása alatt született meg lassan húsz évvel ezelőtt a döntés, hogy a magántőke bevonásával egy lovas oktatási központ épüljön fel az egykori FEFAG valamikori lovas szakosztálya területén. A ma már 100 százalékosan intézményi tulajdonban lévő, de önálló jogi személyként és gazdasági társaságként működő lovas oktatási központban zajlik többek között a 4 féléves felsőfokú szakképzés, „Ménészgazda” szak néven. A 2011/12. tanévben már a sokadik évfolyam szedi itt magára mindazokat a gyakorlati ismereteket, amire a végzése után szükség lesz.

E képzés során fontosnak ítéltük megismertetni hallgatóinkat mindazokkal a lóképzési formákkal, amelyek a mindennapi biztonságos használatához, a lóval való bánáshoz elengedhetetlenek. E szükség-szerűségből kerestük fel a tavasz végén Hatvanban, Mészáros Gyula lóközpontú ló és lovas kiképző iskoláját. Az ott látottakat mindenkit megdöbbentettek. Másodéves hallgatóink azóta nem tudnak betelni a látottak élményével, de be kell vallanom, én sem. Már akkor tudtam, hogy Mészáros Gyula évente megforduló rendszeres vendég lesz lovas oktatási központunkban, a Debreceni Nagyerdőn.

A december eleji megjelenését a korábban szerzett élményen túl befolyásolta, hogy az első évfolyamos ménészgazda szakos hallgatóink között többen vannak, akik ismerik Mészáros Gyula munkáját, akiknek szándékában állt kurzusán részt venni. Azt is tudtuk, rajtuk kívül nagyon sok érdeklődő van, akik szeretnék ezt a képzési formát látni,

netán lovaikkal részt venni a gyakorlásokon. Milyen meglepő! Szinte csak nők. Azt is mondhatjuk, a nők egyre inkább uralják a lovas ágazatot, s miután ők sokkal hajlamosabbak a konfrontáció kerülésére, nem meglepő az erőszakmentes, sokkal humánusabb képzési forma iránti jóval nagyobb fogékonyságuk. Öröm volt nézni csillogó szemüket, s különösen hallgatóink csillogó szemét, akik lovaikkal, vagy a nélkül, szinte hipnotizáltak figyelték az eseményeket, vagy voltak részesei annak. Csodálatos volt.

Csodálatos volt, ahogyan az ember, itt Mészáros Gyula, uralta a lovat, ahogyan a ló feltétel nélkül követte az edző, a kiképző kéréseit, legyünk őszinték, utasításait. Minden bizonnyal a ló rejtélyes érzékelő képessége mutatkozott itt meg, ami a lovat nem ismerők, vagy a lovat nem jól ismerők számára megmagyarázhatatlan volt. Persze megmagyarázhatatlan ez a kételkedők számára is, akik nem értik ezt a képzési módot, feltehetően azoknak, akiknek nincs elég türelme a lóhoz, vagy egyéb ok miatt nincs elég idejük a ló kiképzésére. Pedig ennek a képzési módnak alapja a türelem, egy különleges pszichológiai kapcsolat a lóval. Elfogadhatatlan itt a düh és a méreg, de a türelmetlenség is, ami a lovasembarasszal egyébként is összeegyeztethetetlen.

Ezen a decemberi két napon bölcsességet láttunk, intelligens és humánus megoldásokat, olyanokat, amiről sokunknak fogalma sem volt, s igaz, ha nem láttuk volna, soha nem hittük volna el.

Reméljük, ismétlődően láthatjuk majd ezt a munkát, és ménészgazda szakos hallgatóinkkal, netán más érdeklődőkkel megismertethetjük ezt az intelligens, civilizált magatartásra utaló, minden bizonnyal hatékony, meggyőzően alapuló erőszakmentes lóképzési módot.

Dr. Mihók Sándor

